

ПОМОГНИ СИ

Дейвид Уилкерсън

1 Януари 1981

Една от най-трагичните думи във всеки език е **НЯКОЙ ДЕН!** Тя обобщава неосъществените надежди и мечти на цялото това поколение.

Чуйте пристрастения наркоман или алкохолик: „Някой ден ще победя този навик! Някой ден ще разкарам тоя боклук от живота си! Някой ден ще се събудя и този кошмар ще ми се струва като лош сън. Някой ден ще бъда свободен!”

Чуйте младият, самотен, неомъжен човек: „Някой ден истинската ми любов ще дойде в живота ми и ще прогони цялата тъга! Някой ден ще се седя до бумнала камина, на свещи, в ръцете на някой, който ще ме обича и ще ми помогне да преживея самотните нощи. Някой ден ще бъда щастлив!”

Чуйте разведения човек с разбито сърце: „Някой ден ще намеря някой, който ме разбира – някой мил, нежен, деликатен – някой, който ще избърше всичките ми сълзи. Някой ден ще намеря истинската любов и ще бъда щастлив! Някой ден чувството на отхвърленост ще отmine и аз отново ще се смея и обичам. Някой ден!”

Чуйте този, който живее в привидно безнадежден брак без любов: „Някой ден, някак си, ще намеря изход! Някой ден ще намеря онова, което търся! Знам, че там някъде има щастие и магия. Някой ден ще бъда свободен да последвам сърцето си! Някой ден ще намеря някого, който ще ме приема такъв, какъвто съм! Някой ден!”

Ако се вгледате отблизо ще видите, че почти цялото човечество живее за този „някой ден”, когато нещата ще се оправят, условията ще се подобрят, лошите времена ще изчезнат, а ще дойдат добрите времена! Изглежда си мислим, че онова, от което се нуждаем, е малко повече време, че някой ще дойде и ще направи всичко по-добро! Мислим си, че някой ден молитвите ни ще получат отговор, някой ден ще бъдем щастливи, по-святи, някъде, някак си ни очаква чудото.

Приятелю, имам новини за теб. „Някой ден” никога няма да дойде, ако ти просто си седиш и се надяваш на някакво чудо. Няма да има рицар в лъскава броня, който да те избави от проблемите ти. Ако искаш молитвите ти да получат отговор, трябва да предприемеш някои стъпки. Ако чудото някога се случи, то ще бъде резултат от нещо, което правиш! Можеш да си седиш и да чакаш, и да вехнеш или умреш в сълзите, самотата и депресията си. Идва време, когато трябва да вземеш нещата в свои ръце. Трябва да действаш! Това да седиш и да се надяваш и мечтаеш може да бъде фатално!

Четирима прокажени седяха извън обсадената Самария. Сирийската армия беше решена да ги унищожи от глад. Тези мъже биха могли да умрат от глад, но те решиха да направят нещо за безнадеждната си ситуация. Те казаха:

„Защо да седим тук и да умрем? Елате, нека се предадем на сирийците... Ако ни убият, просто ще умрем. Така че се изправиха... и когато пристигнаха в лагера... там нямаше никой...”

Те намериха храна, злато, сребро, дрехи – всичко, за което можеха да мечтаят „защото Бог се беше намесил...”

Има нещо много трагично относно това как повечето от нас живеем християнския живот. Толкова много сме се отклонили от Божията концепция за това какво би трябвало да бъде живота. Въобще не живеем по начина, по който Бог имаше предвид!

Вижте прилагателните, които Бог използва, за да опише живота. Той даде на всички вярващи: изобилен живот, победоносен живот, обилен, пълен с радост, със самия Божи мир, който превъзхожда всяко разбиране, ходене в светлина без никаква тъмнина, пълнота, динамичен, наистина свободен, мъдрост, радост, благословения, наслада, сила, помазание, свобода, сигурност, спокойствие, победа!

Сега помислете за негативните прилагателни, които християните си подхвърлят: справяне, депресия, страх, безпокойство, безсъние, самота, тъга, отчаяние, оцеляване, празнота, слабост, вина, осъждане, изкушение, потиснатост, робство, издържане, съкрушеност, нервност, смут, прегорелост!

Дори в най-големите си фантазии Бог нямаше намерение народа Му да живее така, както живеем ние днес – като че Бог е изоставил земята; като че Сатана взема всичко под контрол, като че един по един светиите ще бъдат изхабени и отпаднат, като че депресията, страха и безпокойство са християнския път, като че християните са слаби, лишени от сила и мощ и са готови да предадат на силите на този век!

Живеем така, все едно си мислим, че Сатана може да се домъкне върху нас ако пожелае и може да ни ограби нещата, които Бог ни е дал. Най-верните измежду нас вече се изтощават и отслабват, дори силните се обезсърчават! Не трябва да позволим това да продължава!

Христос не каза, че ще се върне за църква, която е депресирана, обезсърчена, победена, нервна, износена, опитваща се да се справи с живота. Той каза, че ще се върне за триумфираща църква, побеждаваща цялата сила на врага. Чуйте Словото Му:

„Викнете към Бога с глас на тържество...” (Псалм 47:1)

„Но благодарение Богу, Който винаги ни води в победително шествие в Христа...” (2 Коринтяни 2:14)

„Пейте Господу нова песен, защото Той извърши чудесни дела: Неговата десница и Неговата света мишца Му спечелиха победа...” (Псалм 98:1)

„Защото всичко, що е родено от Бога, побеждава света; и тая победа, която е победила света е спечелила нашата вяра...” (1 Йоан 5:4)

„Не; във всичко това отиваме повече от победители чрез Този, Който ни е възлюбил...” (Римляни 8:37)

Точно преди смъртта Си, Христос застана над Ерусалим, плачейки поради отказа на човечеството да разбере какво им беше дал Бог. Исус мълчаливо гледаше как множествата се разхождаха като овце без овчар: страхливи, отчаяни, с разбити сърца, нервни. Трябва да е бил скептично настроен. „Това е толкова ненужно. Биха могли да живеят в радост, мир и задоволство!”

„И като се приближи и видя града, плака за него и каза: Да беше знаел ти, да! Ти, поне в този [твой] ден, това което служи за мира ти; но сега е скрито от очите ти.” (Лука 19:41-42)

Ако погледнем назад, не ви ли се струва невероятно, че хората са могли да бъдат толкова слепи? Че са могли да ходят, прекарвайки живота си в такъв страх и депресия, когато Христос беше между тях викайки: „Елате при Мен. Ще ви дам почивка и мир. Аз съм пътя; обърнете се момент и ще ви помогна!”?

Но не сме ли и ние точно толкова слепи колкото онези бедни души?

„Няма да дойдете при мен, да не би да получите живот...”

Не е достатъчно само да си доволен от вечното спасение. Някои християни си мислят, че това е всичко, което Бог ни е дал. Спасяваш се, а после издържаш докрай. Още по-трагично е, че живеем в такава духовна мизерия, когато Бог ни е дал по-добри обещания и от тези във времената на Стария завет.

„Христос е получил служение толкоз по-превъзходно, колкото и завета, на който Той е ходатай, е по-превъзходен, като узаконен върху по-превъзходни обещания...” (Евреи 8:6, бел. пр.)

„Защото за нас Бог промисли нещо по-добро...” (Евреи 11:40)

Каква е тази по-добра подредба с по-добри обещания? Това Христос, живеещ в нас, а не сред нас! Трябва да отворим очите си за величието Му в нас!

„Дано Бог на нашия Господ Исус Христос, славният Отец, ви даде дух на мъдрост и на откровение, за да го познаете, и да просвети очите на сърцето ви, за да познаете, каква е надеждата, към която ви призовава, какво е богатството между светиите на славното от Него наследство, и колко превъзходно велика е силата Му към нас вярващите - сила, която е според действуването на могъщата Негова мощ...” (Ефесяни 1:17-19)

„И колурий, за да помажеш очите си, та да виждаш...” (Откровение 3:18)

Царят на Сирия изпрати армия от кавалеристи и колесници и огромен батальон войници и те пристигнаха в Дотан посред нощ, обградиха града за да заловят пророк Елисей.

„И рече му слугата му: Ах, господарю мой! Какво ще правим? А той отговори: Не бой се, защото ония, които са с нас, важат повече от ония, които са с тях... И Елисей се моли на Бог... И Господ отвори очите на слугата та видя, и, ето, хълмът бе пълен с огнени коне и колесници...” (4 Царе 6:8-17)

Ние също имаме нужда да ни отворят очите, защото имаме дори по-голяма сила:

„По-велик е Оня, Който е с вас от онзи, който е в света...” (1 Йоан 4:4)

Вярвам, че е възможно да промениш живота си. Вярвам, че има начин да намериш живот на непознати досега радост и мир. Мисля, че има три проблема, пред които трябва се изправим – три стъпки към новия живот на сила и мир.

I : Трябва да научиш веднъж за винаги, че щастието ти не зависи от някой друг!

„Защото две злини сториха Моите люде: Оставиха Мене, извора на живите води, И си изсякоха щерни, разпукнати щерни, Който не могат да държат вода.” (Еремия 2:13)

Тези две злини са причината за цялото безпокойство и бъркотия днес. Вече не търсим Бог за помощ. Обръщаме се към хора: съпрузи, съпруги, приятели, служители, съветници, психолози. Съпругата очаква, съпруга ѝ да я направи щастлива, да прогони тъгата ѝ, да задоволи нуждите ѝ. Съпругът е емоционален инвалид, изцяло разчитащ на жена си, надявайки се, че тя ще задоволи вътрешните му нужди. Други тичат от един съветник при друг, от книги – до касетки, семинари или доверен приятел. Непрестанно търсим точния човек, правилната дума, правилното окуражение.

Важно е да си схватлив, да се предадеш на твърда доктрина. Но има някои неща, на които никое човешко същество не може да ви научи. Има кризи, от които само Святия Дух може да намери изход. Понякога никъде в човешкия мозък няма отговори, тогава Святия Дух трябва да ни научи как да излезем от тази криза! Трябва да се обърнем навътре и да се затворим за всички външни гласове и крясъци. Ето ви доказателството:

„А колкото за вас, помазанието, което приехте от Него, остава във вас, и нямате нужда да ви учи някой...” (1 Йоан 2:27)

„Защото Божието глупаво е по-мъдро от човеците, и Божието немощно е по-силно от човеците...” (1 Коринтяни 1:25)

Нещата, които Бог иска да направи за нас все още дори не са дошли на ум на мъдрите, светски съветници.

„Каквото око не е видяло, и ухо не е чуло, И на човешко сърце не е дохождало, Всичко това е приготвил Бог за тия, които Го любяат"... (1 Коринтяни 2:9)

Те ни се откриват от Духа в нас!

„Бог ни ги е открил чрез Дух Си..."

След като нещата, които Бог е приготвил за нас дори не са „дохождали на човешкия ум“, как може някой човек да ми каже онова, което не знае?

„Защото кой човек знае що има у човека, освен духът на човека, който е в Него? Така и никой не знае що има у Бога, освен Божият Дух..." (1 Коринтяни 2:11)

Не съм против това християните да търсят добри съвети. Не съм против християнската психология. Но за нищо от това дори не си струва да говорим, ако не води човека до тази абсолютна истина: Никое друго човешко същество не може да бъде твоя източник на щастие и мир!

Тези, които разчитат на плътска ръка копаят кладенци, които не задържат вода. Те непрекъснато се нуждаят от някого, който да налее съвети в тях, но те не могат да ги задържат. Те са „разпукани щерни“.

II : Решението на всичките ви проблеми може да бъде намерено само във вас!

Не говоря за безбожния човек, а за възстановения човек, завладян от Христос. Един от най-важните стихове в Божието Слово е Йоан 4:14:

„А който пие от водата, която Аз ще му дам, няма да ожаднее до века; но водата, която ще му дам, ще стане в него извор на вода, която извира за вечен живот..."

„Ако някой вярва в Мене, реки от жива вода ще потекат от утробата му, както рече писанието." (Йоан 7:38)

Живата вода ще бъде в него и ще потече от него! Откъде? От най-вътрешната му част!

Нека ви докажа без сянка от съмнение, че всичко, от което се нуждаете в този живот, вече ви е било дадено когато Христос заживя във вас! Той живее в нас с цялата сила за всичките ни нужди!

„Понеже Неговата божествена сила ни е подарила всичко що е потребно за живота и за благочестието, чрез познаването на Този, Който ни е призовал чрез Своята слава и сила...” (2 Петрово 1:3)

„Дано Бог на нашия Господ Исус Христос, славният Отец, ви даде дух на мъдрост и на откровение, за да го познаете...” (Ефесяни 1:17)

„И колко превъзходно велика е силата Му към нас ...” (Ефесяни 1:19)

„Дано ви усъвършенствува във всяко добро нещо, за да вършите Неговата воля, като действувате във вас това, което е угодно пред Него чрез Исуса Христа...” (Евреи 13:21)

„А на Този, Който, според действащата в нас сила, може да направи несравнено повече, отколкото искаме или мислим...” (Ефесяни 3:20)

„да ви даде според богатствата на славата Си, да се утвърдите здраво чрез Неговия Дух във вътрешния човек...” (Ефесяни 3:16)

„и, като ни съвзкреси, тури ни да седим с Него в небесни места, в Христа Исуса...” (Ефесяни 2:6)

„И ако живее във вас Духът на Този, Който е възкресил Исуса от мъртвите, то Същият, Който възкреси Христа Исуса от мъртвите, ще съживи и вашите смъртни тела чрез Духа Си, който обитава във вас...” (Римляни 8:11)

Знам, че в мен има някаква велика, неопишуема сила! Чувствам я! Тя чака да излезе; това е чувство, че експлозия от величие може да излезе от мен.

Знам, че Духа знае всичко и вижда всичко и че само Той има отговорите, от които се нуждая. Знам, че не трябва да ходя при хора или при никого извън себе си. Знам, че трябва да си помогна. Всеки, който нарича Христос Господ, и който може да Му се довери, има Светия Дух в себе си, който може да направи живота му изобилен и радостен.

„Затова ви уведомявам, че никой, като говори с Божия Дух, не казва: Да бъде проклет Исус! и никой не може да нарече Исуса Господ, освен със Светия Дух.” (1 Коринтяни 12:3)

„По това познавайте Божия Дух: всеки дух, който изповяда, че Исус Христос дойде в плът, е от Бога...” (1 Йоан 4:2)

„Вие, обаче, не сте плътски, а духовни, ако живее ВЪВ вас Божият Дух. Но ако някой няма Христовия Дух, той не е Негов...” (Римляни 8:9)

Наричаш ли Исус Господ на твоя живот? Не можеш да вярваш на Христос докато Духа не живее ВЪВ теб! Не трябва да очакваш някакво чудно чувство или специално откровение. Ти си готов да ходиш в пълнотата на Духа в момента, в който изповядаш Исус за Господ и Го последваш напълно!

Онова, което Духа може да направи за нас изглежда почти невероятно! Чуйте:

„И Аз ще поискам от Отца, и Той ще ви даде друг Утешител, за да пребъдва с вас до века. Духът на истината, когото светът не може да приеме, защото го не вижда нито го познава. Вие го познавате, защото той пребъдва във вас, и във вас ще бъде.” (Йоан 14:16-17)

„А Утешителят, Светият Дух, когото Отец ще изпрати в Мое име, той ще ви научи на всичко, и ще ви напомни всичко, което съм ви казал.” (Йоан 14:26)

„А когато дойде онзи, Духът на истината, ще ви упътва на всяка истина; защото няма да говори от себе си, но каквото чуе, това ще говори, и ще ви извести за идните неща.” (Йоан 16:13)

„И ако живее във вас Духът на Този, Който е възкресил Исуса от мъртвите, то Същият, Който възкреси Христа Исуса от мъртвите, ще съживи и вашите смъртни тела чрез Духа Си, който обитава във вас.” (Римляни 8:11)

„Така също и Духът ни помага в нашата немощ: понеже не знаем да се молим както трябва; но самия Дух ходатайствува в нашите неизговорими стенания; а тоя, който изпитва сърцата, знае какъв е умът на Духа, защото той ходатайствува за светиите по Божията воля.” (Римляни 8:26-27)

„А ние получихме не духа на света, но Духа, който е от Бога, за да познаем това, което Бог е благоволил да ни подари” (1 Коринтяни 2:12)

„Оня, Който не пожали Своя Син но Го предаде за всички ни, как не ще ни подари заедно с Него и всичко?” (Римляни 8:32)

„Не знаете ли, че сте храм на Бога, и че Божият Дух живее във вас?” (1 Коринтяни 3:16)

„А плодът на Духа е: любов, радост, мир, дълготърпение, благод, милост, милосърдие, вяръност...” (Галатяни 5:22)

„Бог изпрати в сърцата ни Духа на Сина Си, Който вика: Авва, Отче! Затова не си вече роб, но син; и ако си син, то си Божий наследник чрез Христа.” (Галатяни 4:6-7)

„Трябва да вярваме, че има Бог (в нас), и че Той възнаграждава тия, които го търсят.” (Евреи 11:6 – бел. пр.)

„В Когото и вие, като чухте словото на истината, сиреч благовестието на нашето спасение, в Когото като и повярвахте, бяхте запечатани с обещания Свети Дух, който е залог на нашето наследство, догде бъде изкупено притежанието на Бога, да бъдете за похвала на Неговата слава.” (Ефесяни 1:13-14)

Готови ли сте да приемете тази истина и да действате според нея? Какво прочетохме току що? Той е в теб: да успокои, да води, да напътства, да те води в цялата истина, да ти покаже какво предстои, да те оживи, да изцери всичките ти болести, да ти помогне да разбереш всичко. Бог ти го е дал безплатно, за да ти донесе радост, любов, мир, търпение, доброта, себевладеене; да ти даде всичко, което беше обещано на Божия син; да възнагради усърдието ти, да ти даде свобода, достъп до Отец, да те заведе на място на тиха почивка и истина.

III : Има само един начин да извлечеш тази сила – само един начин да започнеш да я използваш, за да промениш живота си!

Не е достатъчно да спреш да се облягаш на плътската ръка! Не е достатъчно да имаш откровение за могъщата Божия сила в нас чрез Христос! Не е достатъчно да се покаеш и да вярваш! Не е достатъчно да изповядваш всички тези обещания! Не е достатъчно да практикуваш вярата си! Нито пък е достатъчно да постиш и да се молиш. Нито пък е достатъчно да ходиш насам натам и да се фукаш, че си бил кръстен в Святия Дух и говориш на езици. Не е достатъчно да правиш добро, да свидетелстваш, да четеш Библията си.

Познавам така наречени „кръстени в Духа“ християни, които живеят мизерно. Някои се развеждат. Някои живеят в прелюбодейство. Някои са вечно самотни и депресирани. Някои живеят в непрестанен страх и вина.

Да говориш на човешки и ангелски езици не е достатъчно! Не е достатъчно да си даваш парите.

Бог очаква от нас да направим нещо, което мразим! Говорим за него. Планираме да започнем да го правим някой ден. Някои от нас мислят, че вече са го направили, но не съвсем. Всъщност, да го правиш, е тайната на Божията пълнота. Да го правиш отваря шлюзовете на всички Божии благословения. Да го правиш носи нова сила, мир и вяра.

Бог иска абсолютно, категорично да Му предадем живота си. Нищо по-малко от тотално предаване няма да донесе в живота ви силата и славата на Бог. Най-великото, най-върховно състояние, което човек може да преживее, е напълно предаден на Бог живот!

Святия Дух може да живее във вас, но предали ли сте Му се напълно, така че Той да може да работи чрез вас? Когато повярвахте, Святия Дух влезе във вас. Когато се предадете, Той започва да владее! Колкото предадете на Духа, толкова ще запълни Той.

„Нито представяйте телесните си части като оръдия на неправдата; но представяйте себе си на Бога като оживели от мъртвите, и телесните си части на Бога като оръдия на правдата... предавате себе си като послушни слуги, слуги сте на оня, комуто се покорявате, било на греха, който докарва смърт, или на послушанието, което докарва правда?“ (Римляни 6:13,15,16)

Трябва да предадем онова, което най-много желаем, за да бъдем изцерени там, където най-много ни боли. Човекът, който желае да бъде богат и известен, повече не може да се справи със сегашното си състояние. Неговата идея да стане богат го кара да презира мизерията си. Той никога не може да бъде щастлив там, където се намира, докато не предаде онова, което желае най-силно.

Съпругата, която се чувства окована в брак без любов и без пълнота, желае свобода. Тя мечтае за нежен, мил, любящ съпруг. Копнее за нов живот – за свобода! Тя никога не може да бъде изцерена от собствената си болка, докато не предаде онова, за което копнее най-силно.

Човекът, който живее само заради просперитета и повишенията, за това да бъде приет от хората, копнеещ за одобрението на другите, живее в мизерия! Той никога не може да намери мир, докато не предаде своя дух на ненаситност.

Нежененият самотник, живеещ само заради деня, в който ще се появи любовта, копнеещ за партньор, никога няма да бъде изцерен от самотата си, докато не предаде онова, за което копнее най-много.

Онова, за което копнееш, е онова, което ти причинява болка. Предай го! Положи го! Започни да вършиш само Божията воля и изцерителна сила ще бъде освободена в живота ти!

Също така трябва да предадем онова, за което сме най-прави!

„Защото, каква похвала, ако понасяте търпеливо, когато ви бият за престъпленията ви? Но когато вършите добро и страдате, ако понасяте търпеливо, това е угодно пред Бога....” (1 Петрово 2:19-20)

Божията сила ще бъде освободена в живота ви в момента, в който се научите да предавате онова, което знаете, че е добро! Някой друг греши, вероятно го знаят. Плътта въстава и протестира: „Не се предавай отново. Не се оставяй да те тъпчат. Не се оставяй да те блъскат. Стой за това, което е истина.”

Когато можеш да преглътнеш гордостта си, да се смириш, да забравиш че си прав и да се предадеш – това е растеж! Това е начина отвориш шлюзовете на силата, мира и радостта! Научи се да страдаш, когато си прав и Бог ще те благослови с духовна сила!

Мотивацията за предаване не трябва да е страх, а радостта от живота! Повечето от нас се опитват да избегнат греха. Опитваме се да се предадем и подчиним, само за да избегнем ада и проклятието. Предаваме се, защото се страхуваме от Божия гняв.

Но това е погрешния мотив. Трябва да се предадем, за да можем да живеем пълноценен живот в Духа, така че да можем да участваме в Божествената Му природа точно сега, за да можем да се научим как да живеем, а не само как да умрем!

Грехът в твоя живот е пречката за изливането на цялата Божия изцерителна сила. Бог иска да го предадеш и да го оставиш поради една причина: Той иска да направи нещо велико в живота ти. Иска да се придвижиш в нов живот на победа, славен мир и да бъдеш полезен.

Ядосай се на греха си; говори му; обяви му война; кажи му: Няма да позволявам повече моя грях да ме ограбва от всичко, което Бог има за мен! Бил съм му роб достатъчно дълго! Той е спрял духовният ми растеж за твърде дълго! Искам да бъда свободен. Господи, махни го от мен!”

Отговорността е в твоите ръце! Съдбата ти е в ръцете. Можеш да имаш силата Му! Бог вече направи всичко, което можа; всичко, което Той очаква, е пълно предаване!

Помогни си!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1981 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Help Yourself](#)